

Készítsünk „batyut”!

„A hívők sokaságának egy volt a szíve-lelke. Egyikük sem mondott birtokából semmit sem a saját tulajdonának, hanem mindenük közös volt.”
(ApCsel 4,32)

Az őskeresztények úgy tettek, ahogy Jézus mondta, vagyis kölcsönösen szerették egymást, és közösbe tették, ami tulajdonuk volt. Így történt például, hogy egy nap József eladta a földjét, és az árát az apostoloknak adta. Chiara is így tett első társaival, és ez a vagyonközösség hamarosan sokakat Jézushoz vezetett.

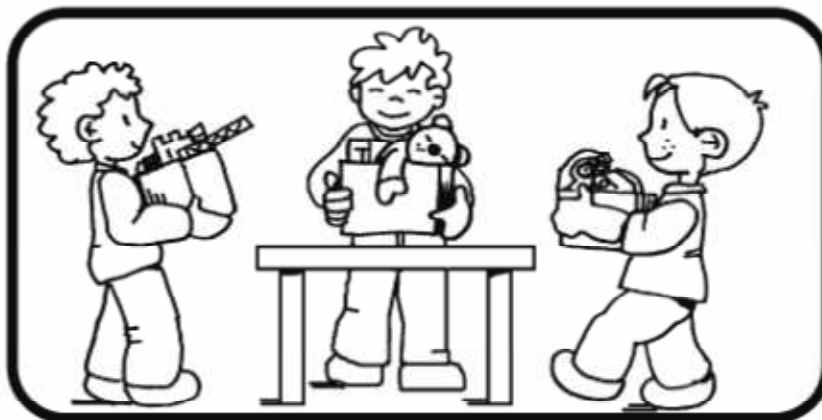
Jesús Spanyolországban él. Nagyon tetszik neki az a történet, amikor Chiara a szegényeknek ajándékozta az utolsó két almájukat.

És lássatok csudát; nem sokkal azután egy szatyor almát kaptak, majd miután azt is elajándékozták, egy almával teli bőröndöt hoztak nekik!

Jesús ránézett a kocsikkal teli polcára, és a szegény gyerekekre gondolt, akiknek nincsenek játékaik: „Ez így nem jó; nekem rengeteg van, nekik meg semmi.” Azzal fogta az egyik kocsiját a másik

után, összepakolta, és elvitte a gen4 találkozóra. A többi gen4 is készített „batyut” a játékaiból. Így végül egy nagy csomag állt össze, amit elküldtek a szegény gyerekeknek. Nem sokkal később egy ismerős néni jött Jézusékhöz, és így szólt hozzá: „A varázslók ajándékot küldtek neked!”

Aztán három dobozt adott neki, és mindegyik dobozban öt értékes kis autó volt! Jézus nagyon meglepődött, de így értette meg, hogy ma is élhetünk úgy, mint az őskeresztények és mint Chiara.